

ОВЧАРЬ-ХАЙДУТИНЪ

Старъ овчаръ въ гората свири,
И свирня му е на жалъ,
Бѣлъ орелъ въ небе се шири,
Слуша дѣдовий кавалъ.

Въ храсталака пѣстро стадо
Хрупа шума и трѣва.
Спомня дѣдо врѣме младо
Пиле гледа надъ глава:

„Орльо, Орльо, горско пиле,
Дай ми твоитѣ крила,
Та да литна задъ могили,
Задъ бърда, гори, села.

Та да фрѣкна прѣзъ години,
Да се върна въ млади дни —
Въ мойтѣ бащини долини,
Въ мойтѣ силни младини.

Да пошетама съ дълга пушка,
Както нѣвга съмъ шеталъ,
Тамъ дѣ буки вѣтеръ люшка,
Дѣ ми ризницата вѣлъ.

Ив. Вазовъ

